

1949 Jul 1 ILO Genève

510 Konvensjon 98 om gjennomføring av prinsippene for organisasjonsretten og retten til å føre kollektive forhandlinger.

Revidert ved konvensjon om revisjon av sluttbestemmelsene 26. juni 1961.

Oversettelse

Den Internasjonale Arbeidsorganisasjonens generalkonferanse, som av styret i det Internasjonale Arbeidsbyrå har vært sammenkalt i Genève, og som møtte til sin trettiannen sesjon den 8. juni 1949, og som har besluttet å vedta visse forslag angående gjennomføringen av prinsippene for organisasjonsretten og retten til å føre kollektive forhandlinger,

som er den fjerde post på dagsordenen, og

som har besluttet at disse forslagene skal ha formen av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag den 1. juli 1949 følgende konvensjon, som skal benevnes Konvensjonen om organisasjonsretten og kollektive forhandlinger, 1949:

Art. 1. 1. Når det gjelder sysselsetting, skal arbeidstagerne nyte tilstrekkelig vern mot all diskriminering som inne-

bærer et angrep på foreningsfriheten.

2. Dette vern skal særlig være rettet mot handlinger som er beregnet på å

a) gjøre sysselsettingen av en arbeider betinget av at han ikke skal slutte seg til en fagforening eller skal oppgi fagforenings-medlemskap,

b) forårsake oppsigelse av en arbeider eller på annen måte skade ham på grunn av fagforenings-medlemskap eller deltagelse i fagforenings-virksomhet utenfor arbeidstiden eller — med arbeidsgiverens samtykke — i arbeidstiden.

Art. 2. 1. Arbeidernes og arbeidsgiverens organisasjoner skal nyte tilstrekkelig vern mot enhver innblanding fra den annen part eller dens representanter eller medlemmer, når det gjelder stiftelse, virksomhet eller administrasjon.

2. Handlinger som tar sikte på å fremme stiftelse av arbeiderorganisasjoner under herredømme av arbeidsgivere eller arbeidsgiverorganisasjoner eller som går ut på å støtte arbeiderorganisasjoner ved pengehjelp eller på annen måte, i den hensikt å stille slike organisasjoner under kontroll av arbeidsgivere eller arbeidsgiverorganisasjoner, skal særlig regnes for å være handlinger som betyr innblanding som nevnt i denne artikkel.

Art. 3. Der det er nødvendig, skal organer som passer til forholdene i landet opprettes for å sikre respekten for organisasjonsretten, slik den er definert i de foregående artikler.

Art. 4. Der det er nødvendig, skal tiltak som passer til forholdene i landet gjøres for å oppmuntre og fremme full utbygging og bruk av et frivillig forhandlingsapparat mellom arbeidsgivere eller arbeidsgiverorganisasjoner og arbeidernes organisasjoner med sikte på regulering av arbeidsvilkår ved hjelp av kollektive avtaler.

Art. 5. 1. De enkelte lands lover eller forskrifter skal fastsette i hvilken utstrekning de garantier som er fastlagt i denne konvensjon skal gjelde for de væpnede styrker og politiet.

2. I samsvar med det prinsipp som er fastlagt i art. 19, pkt. 8, i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon, skal en medlemsstats ratifikasjon av denne konvensjon ikke anses å ha noen innvirkning på gjeldende lov, kjennelse, sedvane eller avtale som medfører at medlemmer av de væpnede styrker eller politiet nyter noen rettighet, garantert i denne konvensjon.

Art. 6. Denne konvensjon behandler ikke stillingen for offentlige tjenestemenn, ansatt i statsadministrasjonen, heller ikke skal den utlegges slik at den på noen måte innebærer en be-

grensning av deres rettigheter eller stilling.

Art. 7. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal sendes generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering.

Art. 8. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon som har fått sine ratifikasjoner registrert hos generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft tolv måneder etter den dato da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter at dens ratifikasjon er blitt registrert hos generaldirektøren.

Art. 9. 1. Erklæringer som i samsvar med punkt 2 i artikkel 35 av den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon blir sendt generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal oppgi:

a) de områder der medlemsstaten påtar seg uavkortet å gjennomføre konvensjonens bestemmelser,

b) de områder der medlemsstaten påtar seg å gjennomføre konvensjonens bestemmelser med visse forbehold, sammen med opplysninger om disse forbehold,

c) de områder der konvensjonen ikke kan gjennomføres, og årsakene til at den ikke kan gjennomføres,

d) de områder som det forbeholder seg å treffe senere avgjørelse for.

2. De forpliktelser som ble omtalt i bokstavene a) og b) av punkt 1 i denne artikkel skal betraktes som en integrerende del av ratifikasjonen og skal ha en ratifikasjons virkninger.

3. Ethvert medlem kan til enhver tid ved en etterfølgende erklæring tilbakekalle helt eller delvis reservasjoner som ble tatt i dens opprinnelige erklæring etter bokstavene b), c) eller d) av punkt 1 i denne artikkel.

4. Ethvert medlem kan til enhver tid, når konvensjonen kan være gjenstand for oppsigelse i samsvar med bestemmelsene i artikkel 14, sende generaldirektøren en erklæring som endrer i en annen retning innholdet av en tidligere erklæring, og som opplyser om stillingen med omsyn til de områder den måtte oppgi.

Art. 10. 1. Erklæringer som blir sendt generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå i samsvar med punktene 4 eller 5 av artikkel 35 i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon, skal oppgi om konvensjonens bestemmelser vil bli gjennomført i de områder det gjelder med eller uten forbehold;

når erklæringen oppgir at konvensjonens bestemmelser vil bli gjennomført med forbehold, skal den oppgi enkelt-heter om disse forbehold.

2. Vedkommende medlemsstat, medlemsstater eller vedkommende internasjonale myndigheter kan til enhver tid ved en etterfølgende erklæring helt eller delvis gi avkall på sin rett til å påberope seg de forbehold som er tatt i en tidligere erklæring.

3. Vedkommende medlemsstat, medlemsstater eller vedkommende internasjonale myndigheter kan til enhver tid, når denne konvensjon kan være gjenstand for oppsigelse i samsvar med bestemmelsene i artikkel 14 sende generaldirektøren en erklæring som endrer i en annen retning innholdet av en tidligere erklæring og som opplyser om stillingen når det gjelder gjennomføring av konvensjonen.

Art. 11. 1. Et medlem som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dag konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse er ikke gyldig før et år etter at den er blitt registrert.

2. Hvert medlem som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som står i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de betingelser som står i denne artikkel.

Art. 12. 1. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal underrette alle medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsigelser som er meddelt ham av medlemmer av Organisasjonen.

2. Når generaldirektøren underretter medlemmene av Organisasjonen om registreringen av den siste av de ratifikasjoner som behøves for å sette konvensjonen i kraft, skal han henlede medlemmenes oppmerksomhet på den dato da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 13. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal gi generalsekretæren for de Forente Nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsigelser som registreres av ham etter bestemmelsene i foregående artikler, for å registreres i samsvar med artikkel 102 i de Forente Nasjoners Pakt.

Art. 14. Når Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret forelegge for generalkonferansen en rapport om hvordan konvensjonen virker, og undersøke om det er ønskelig at spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen blir oppført på konferansens dagsorden.

Art. 15. 1. Hvis konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal

a) et medlems ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjon uten hensyn til bestemmelsene i art. 14, forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft;

b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemmene fra den dag da den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemmer som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 16. Den engelske og den franske utgave av denne konvensjons tekst er like autentiske.